

5 פרמטרים לתיאור הפצע

סוג הרקמה:
שחורה, צהובה,
אדומה, ורודה,
גרנולציה,
היפר-גרנולציה,
אפיתל, מסמוס

הפרשות מהפצע:
מהי סוג הפרשה, האם
יש נוכחות ריח, כמות
ההפרשה ותדירות

מצב שולי הפצע:
זהו האזור המשתרע על
פני 4 סנטימטרים מקצה
הפצע

גודל:
אורך, רוחב ועומק הפצע

רמת כאב:
כאב בזמן חבישה/נקיון,
כאב קבוע, לסירוגין או
משתנה

מינוחון לתיאור פצע

קאלוס (Callus): שכבת עור מעובה ונוקשה הנובעת מהצטברות של קרטין באזורים בהם יש לחץ. אפיתל: רקמה חיוורת וורודה הנמצאת בדרך כלל בשולי הפצעים. מהווה עור תקין במרבית המקרים. גרגור יתר: רקמה רכה, אדומה, צמיגית למגע ומפרישה.

הפרשות: זהו נוזל המצטבר בפצע. הנוזל יכול להראות שונה מפצע לפצע. ניתן לתאר למטפל את כמות ההפרשה: מועטה, בינונית או מרובה. כמו כן נהוג להוסיף תאורים אופייניים נוספים: בהיר או צהוב, עם רמזים לדם, מוגלה ירוקה חומה או צהובה הפרשה עם כמות זעירה של נוזלים.

Slough (סלאף): חומר המכסה את מיטת הפצע בגוון צהבהב או ירקרק או אפרפר במרקם רך ועד מוצק. המורכב מחלבונים נקרוטיים (פיברין וקולגן). זהו חומר מת שיש להסירו ממיטת הפצע.

מסמוס (Maceration): ריכוך של רקמה עקב ספיגת עודף נוזלים. מצב בו העור סביב הפצע מרוכך בגלל ספיגת נוזלים מצב זה מצביע על הפרשות מרובות מהפצע.

רקמה נמקית (נקרוטית): זוהי רקמה מתה. מתאפיינת בצבע שחור או צהוב.

רקמת גרעון: זוהי רקמה מתחדשת בפצע, אדומה ומוצקה שעשויה להיות שבירה ולכן נדרשת הגנה על שולי הפצע.

רקמה מזוהמת: מצב בו יש נזק תאי ורקמתי בגלל התרבות של חיידקים פתוגניים. מלווה לרוב בסימנים וסימפטומים מקומיים וסיסטמיים, כגון אודם מקומי, חום הפרשות מרובות, כאב חדש או נפיחות של הגפה. היא עלולה להדיף ריח רע. במידה ויש חום סיסטמי, חשוב לאמר לצוות המטפל!

